

Η ορθόδοξη αγωγή των παιδιών.

Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης (†).

Ανατροφή παιδιού, Γονείς-παιδιά.

Δυστυχώς τα σχολεία σήμερα δεν προσφέρουν γνήσια ορθόδοξη παιδεία. Έτσι πρέπει κατά κάποιο τρόπο να γίνει το σπίτι σχολείο. Το παιδί από μικρό με ωραίο και διακριτικό τρόπο να μάθει τις ευαγγελικές ζωοποιές αλήθειες ώστε αργότερα κανένας μοντέρνος δάσκαλος, ορθολογιστής καθηγητής και προοδευτικός φίλος να μην μπορεί να τις ξεριζώσει από την καρδιά του.

Γράφει ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στη «Χριστιανική Παιδαγωγία» προς τους γονείς και δασκάλους: «Πρέπει να γνωρίζουν οι ευσεβείς γονείς και οι ενάρετοι δάσκαλοι ότι τα παιδιά, εις την πρώτην ηλικία τους, δηλαδή μέχρι επτά χρόνων, πολεμούνται από αταξία και αγνωσία, ενώ εις την δευτέραν ηλικία τους, δηλαδή μέχρι δεκατεσσάρων χρόνων, από λαιμαργία και γαστριμαργία. Ανάγκη, λοιπόν, είναι να τα διδάξουν την ευταξία, την γνώσι, την εγκράτεια και την σεμνότητα. Και οι μεν γονείς πρέπει να δείξουν εις αυτά το καλό παράδειγμα της καλής και εναρέτου ζωής τους... οι δε ευσεβείς διδάσκαλοι ας έχουν ως πρότυπο της ζωής τους τον Χριστόν...».

Ο άριστος παιδαγωγός άγιος Νικόδημος αντιδρώντας στον άθλιο ευρωπαϊκό διαφωτισμό σε αυτόν τον «λόγο του περί παιδων καλής αγωγής» να τι συμβουλεύει, μεταξύ άλλων, να λένε οι δάσκαλοι στους τελειόφοιτους μαθητές τους:

«Τους γονείς και διδασκάλους ημών έως τέλους, χρεωστικώς και καθώς ο θείος Νόμος προστάζει, λόγω και έργω, με πολύ σέβας να αγαπάτε. Τους πτωχούς, γυμνούς και φυλακωμένους, κατά την ευαγγελικήν φωνήν να ελεήτε. Τους ασθενείς και αρρώστους, να επισκέπτησθε και να υπηρετήτε. Τους ξένους εις τους οίκους υμών να εισάγητε. Τους εν ανάγκη να προφθάνητε και να βοηθήτε. Και απλώς, όλους του ανθρώπους, (ως πλάσμα Θεού) ωσάν τον εαυτό σας αείποτε να αγαπάτε, και του καθ' ενός το καλόν να θέλητε, τόσον των πιστών όσον και των απίστων».

Ο άγιος Νικόδημος δε μιλά για μία ανώδυνη ευγένεια, για έναν ουμανισμό δίχως κόστος, για ένα καλοσυνάτο και χαμογελαστό ανθρωπισμό, αλλά για ευαγγελική αυτοθυσία, που μας παρέδωσαν με λόγο και πράξη οι άγιοι της Εκκλησίας μας.

Σήμερα υπάρχει μία ουμανιστική θεώρηση της ζωής. Γίνεται λόγος να γίνουμε απλά καλοί άνθρωποι. Αυτό όλοι το λένε. Η Ορθόδοξη Εκκλησία όμως μας καλεί όχι απλά να γίνουμε καλοί αλλά χαριτωμένοι, «κοινωνοί θείας φύσεως», να μετανοήσουμε, να ταπεινωθούμε. Ο κόσμος της νέας εποχής θεωρεί κάποιον καταξιωμένο μόνο όταν είναι οικονομικά ισχυρός, ανεξάρτητος, εξουσιαστής.

Η αγωγή των παιδιών πρωταρχικά θα πρέπει να έχει στόχο τη διαμόρφωση χαρακτήρος. Το παιδί χρειάζεται πρότυπα. Το παιδί πρέπει να το δούμε, όπως και τον κάθε άνθρωπο βέβαια, ως ψυχοσωματική οντότητα και ολότητα, ως εικόνα Θεού. Η Εκκλησία δίνει τα μέσα για την κάθαρση και τελειοποίηση του ανθρώπου, για να γίνει άνθρωπος πνευματικός, δηλαδή πνευματοφόρος, φωτισμένος από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος κι όχι διανοούμενος, κουλτουριάρης αλλά χριστοποιημένος κι εκκλησιαστικοποιημένος πιστός.

Ορισμένοι ψευτοδιανοούμενοι σήμερα εισηγούνται να καταργηθεί το μάθημα των θρησκευτικών στα σχολεία και ν' αντικατασταθεί από τη θρησκευσιολογία. Οι ίδιοι θολοκουλτουριάρηδες θεωρούν την αγάπη στην πατρίδα και την σημαία και την ιστορία ρατσισμό.

Δεν πρέπει τα παιδιά μας να ντρέπονται για την ελληνικότητά τους και για την ορθόδοξη πίστη τους, που θα τους κάνει ν' αγαπούν και να τιμούν τους ξένους, όπως κι εκείνοι θα πρέπει εμάς. Αξίζει να μεγαλώσουν τα παιδιά στους δύσκολους καιρούς με ισχυρές αντιστάσεις για τη δυतिकότροπη ζωή, την εύκολη ζωή, που αλλοτριώνει τη νεότητα. Έχουν ευθύνη οι γονείς και οι δάσκαλοι για τη διαπαιδαγώγηση που προσφέρουν, που θα κάνουν τα παιδιά ν' αγαπήσουν τον πλούσιο εγχώριο πολιτισμό, την πνευματικότητα κι αγιότητα.

Από το βιβλίο: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Οικογένεια, Γονείς και Παιδιά. Ιερά Μητρόπολις Αιτωλίας και Ακαρνανίας, Μεσολόγγι 2009, σελ. 95.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>